

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Krönike-Riim til Levende Skolebrug med Oplysninger", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 209. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1842_477B-txt-shoot-idm11232/facsimile.pdf (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Hvad jeg behøvet i Amerika,
 Regner jeg mindre til end fra,
 Solgde kanstee det for en De;
 Som laae bekvemt i Diter: Sø!
 Slammelig mys med Garne: Baand
 Drilled mig vel Napoleon,
 Værdt tilsidst dog paa min Le:
 Jeg kunde lulle den Spanke Sø!
 Gray: Sted han vandt kun paa min Straub,
 Malta fik jeg og Helgoland,
 Na, fik af Holme sig en Flot,
 At jeg fornem, kun Alt er Nof!

Rusfen endnu mig slaar en Bom,
 Som jeg kan et gaae udenom,
 Gier mig og mangen en Lime merk,
 For han er haard ved den klare Tyrk,
 Som jeg vel mys, ved heitys Dag,
 Gav med de Andre det glatte Lag,
 Men tør dog sige: ved Navarin
 Skuden var hans, og Skuden min!

Skotland.

At Verden kender Walter Scott,
 Min Kærlighed med det Samme,
 Thi Alt hvad han har malet godt,
 Det sidder i min Ramme!

Det er just ellers lfe rart,
 Undtagen til at male,
 At huse Holt af fridig Art,
 Som Pekte er og Gase!
 For Syn staae Bjerge immer bedst,
 Og de er mit det Nefte,
 Og Stygge: Helt paa Taage: Heft
 Er yndet af de Fleste;
 Besaatsag er i Kingals Hus
 Man allevegne hjemme,
 Imens om Wallas, og om Bruus,
 Kun Haa har nogen Stemme!
 Det var engang en Lyve: Drot,
 Som stiel den Skotte Krone,
 Og stotted til sit Kæver: Slot
 Min Videl: Steen fra Stone!
 Den Dag, da Christ paa Korjets Trø
 Udføned Alles Brøde,
 I Verovik han slog Jøkk som Trø,
 Saa Stenene blev røde!
 Hos mig den Drot sædvantlig hedd:
 Han med de lange Skanter;
 Bil Kogen vide hvad jeg led,
 Til Helved gaar hans Tanker!
 Da Wallas drog, i Glydes: Dal,
 Sit lange Sværd af Valgen,
 Men fandt at Skottlands Ridder: Sal
 Endnu kun var i Galgen!

Forhadt af dem med Hielm og Skold,
 Forladt af dem i Nøden,
 Forraadt han som i Bodleus Bødd,
 Som dobbelte med Døden!

Men Robert Bruus var Vyffen huld,
 Da rei han som i Nænde,
 Med Samt det prude Skæppe-skuld,
 Som godt ham gif tilhaande!

Tyrannen fues, men Høfot brat
 Døg standfød ham i Farten,
 Døg Karl, mod Bruus, ei før sin Hat
 Var Eward fra Caermarthen!

Ved Bannokhorn da stod et Slag,
 Der mindes skal saa længe,
 Som Sosen, paa Midfommers-Dag,
 Bestinner Sloiske Dreng!

Der Kamper sank for Stotte-Vee,
 Som Bragner og som Skæpper,
 Døg Alder-Sporer før maafte
 Blev aldrig maalt i Skæpper!

I Dre godt da Luren Klang,
 Døg Lid der gif af Staalet,
 Saa deraf blev en Hølv-Sang,
 Om Bruus paa Moders-Maalet!

Den gjorde Jon af Aberdeen,
 Mens ny end var den Handel,
 Døg kamped saa for Kongen sin,
 Med Douglas og med Randel!

Hvor Maabeth med den rede Haand,
 Sig laber see for Yenge,
 Der udekliver Bancho's Mand
 Sedvanlig ikke længe;

Dø hvi man ei har regnet sell,
 Udpringer fra den Somme,
 Som Skoggen i hans Konge-Spell,
 Den blege Stuart-Stamme!

Den throned i trehundred Aar,
 Dø gif tredobbelst Krone,
 Men throned som paa Døbning-Baar,
 En Vrede at affone!

En Pittiff og en Galiff Rod,
 Var der vel løst forbundet,
 Af Bruus vel med Fingals Blod
 En Draabe sammenrundet!

Da Stammen fælte, under Staal,
 Sit Landflod ved Culloden,
 Kun Døsianske Klagemaal
 Udprang af Klippe-Noden!

Med England i tohundred Aar
 Jeg vedde Krig og Dretter,
 Men saae dog helst, at Kongens Gaard
 Laae ei saa langt fra Støtter!

Det gamle Ord var talt med Vid,
 Om Stotte-Kongens Throne,
 Som sunde skulde immer vid,
 Hvor Stengen laae fra Skone,

Men Egingborg alt overseer
Dog London, paa en Maade,
I mange Dage Meget seer,
Dg Fremtid er en Gaade!

London.

Komme, hvo som komme kan!
Kommer, Mand og Kvinde!
Alle Følk i jeres Land
Rummets kan herinde,
Her kan Alle gaae sig træe,
Her kan Alle see sig mæe,
Møde hele Verden.

I Paris er Alting smukt,
Har man længe Indret,
Der er dog en hæslig Lugt,
Seinen er saa mudret,
Themsens Speil er himmelblaat,
Penge sugter immer godt,
Guld kan Alt forgælde.

Med min Damper i en Svip
Svømmer I herover,
Savner ei Louis Philip,
Naar I seer mit Tower;
Er end nylig Noget brændt,
Giennem Eskærild, som bekiendt,
Kjennere man bliver!

